

Hind 20 marka.

EESTI SKOUT

Eesti Skoutide Maleva häälekandja

1926

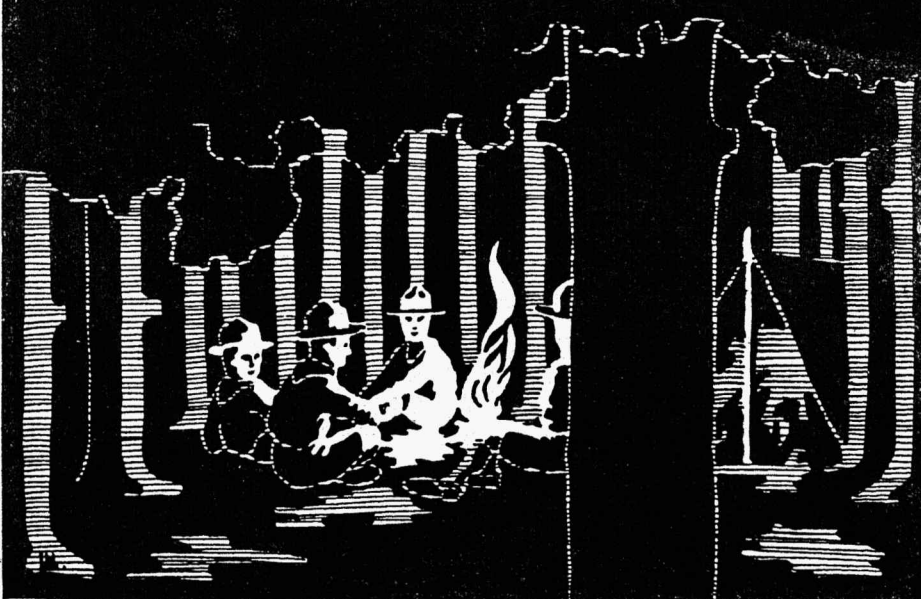
Nr. 6

VI. aastakäik

Toimetus ja talitus:

Tartu, Vallikraavi 19.

Address kirjavahet.: **Tartu, postk. 130.**

EESTI SKOUTIDE MALEVA

Asutatud 20. märtsil 1921. aastal.

Ole valmis!
Alati valmis!

Saa paremaks!
Püüan kõigest jõust!

Skoudi raudsed säädused:

Skout on hoolas õppija. Skout ei suitseta. Skout on karske. Iga päev üks häätegu!

Skoutide aupresident — K. PÄTS. E. S. M. aujuhatus: Prof. Dr. H. Koppel — Tartu ülikooli rektor, Dr. O. Kallas — Saadik-ministe Londonis, H. Bauer — Koolijuhataja, G. Vestel — Pangadirektor.

Eesti Skoudi Sõprade Liit. Esimees: J. Hünerson, Tallinn, Pikk 40. E. S. M. Päästaap: Peavanem N. Kann, Tallinn, Vabaduse pt. 2; Abipeavanem G. Ollik, Tallinn, Endla 42-5; Staabiülem J. Hünerson, Tallinn, Pikk 40; Välissekretär B. Rautsmann, Tallinn, Falkspargi 9; Laekahoidja: K. Mitt, Nõmme, Metsa 9; Nõunikud: malevate vanemad, Skoutmasterite Kogu ja kahe suurema maleva esitajad.

Skoutmasterite Kogu: Esimees: skm. J. Tederson, Tartu, Aleksandri 27; Sekretäär: skm. E. Vardja, Tartu, Maarjamõis 3; Laekahoidja: skm. H. Paalman, Tallinn, V. Karja 12-1.

„Eesti Skout“ Eesti Skoutide Maleva Häälekandja, Tartus, Vallikraavi 19. Vastut. toimetaja: K. Treffner, koolijuhataja; Päätoimetaja: J. Tederson; Arijuhut: A. Grönberg.

MALEVA D:

LÄÄNEMAA: S. S. S. esimees: A. Üksti, Kalda 6; Maleva vanem: K. Raudsepp, Rütli 22; Maleva päalik: nskm. A. Sammet, Metslossi 1. Maleva Staap asub Ehte 14. Malevas on 2 skoutrühma, 2 hp. karja.

NARVA: S. S. S. esimees: kindralmajor Heinze, I. diviisi staap; MV.: J. Välbe, Lai 2; MP.: l.j.s.k. A. Miller, Uus liin 79-1; Malevas 3 skoutrühma ja 1 hp. kari.

NÕMME: S. S. S. esimees: K. Mitt, Metsa nr. 9; MV.: A. Mitt, Ida 18; MP.: skm. A. Tari, Tondi, Raudtee maja 1; Malevas 5 skoutrühma ja 1 hp. kari.

PAIDE: S. S. S. esimees: A. Eglon, Lai 6; MV.: A. Eglon, Lai 6; MP.: E. Taks, Pärnu 9; Malevas 5 rühma, 2 hp. karja.

RAKVERE: S. S. S. esimees: (toimetusele teadmata); MV.: V. Sirotkin, MP.: (toimetusel teadmata). Malevas 2 rühma, 1 hp. kari.

SAAREMAA: S. S. S. esimees: B. Steinberg, Vallimaa 5; MV.: A. Lepik, Linnavalitsus; MP.: nskm. H. Haamer, Val-

limaa. Maleva Staap asub Kohtu 9 Malevas 5 skoutrühma ja 2 hp. karja.

TALLINN: S. S. S. esimees: A. Madisson, Lai 23-2; MV.: A. Madisson, Lai 23-2; MP.: nskm. E. Pavelson, Imanta 42-5; Maleva Staap asub Kaarli 8. Malevas 16 skoutrühma, 4 hp. karja.

TARTU: S. S. S. esimees: V. Freyvald; Riia 33-2; MV.: K. Treffner, Rütli, MP.: nskm. K. Lipping, Lille 24-2. Maleva Staap asub Vallikraavi 23. Malevas 16 skoutrühma, 6 hp. karja.

VALK: S. S. S. esimees: T. Grünberg, Kuperjanovi 10a; MV.: J. Jackunovitch, Poska 18-9; MP.: F. Buschmann, Kuperjanovi 22. Maleva Staap asub Kuperjanovi 10-a. Malevas 5 skoutrühma, 2 hp. karja.

VÕRU: S. S. S. esimees: J. Pelovas, Tartu 7; MV.: P. Mäggi, Maakonnavalitsus; MP.: J. Puustusmaa, Jüri 15. Maleva Staap asub Katariina 4. Malevas 9 skoutrühma ja 2 hp. karja.

EESTI SKOUT

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA

Vastutav toimetaja

K. Treffner

Päätoimetaja

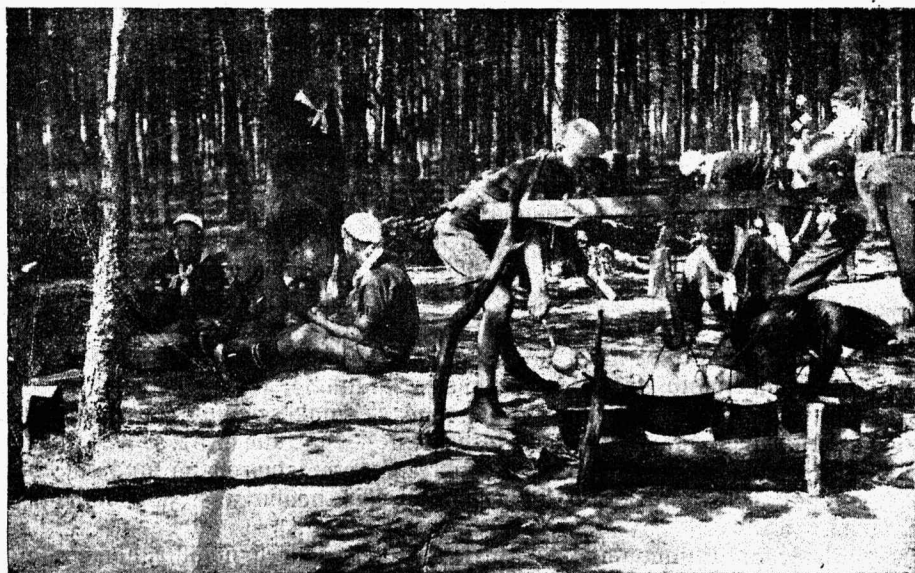
J. Tederson

Toimetus: **H. Paalman** (sekretär), **A. Grönberg**, **H. Hamer**, **H. Roos**.

Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

II. XII. 1926 a. Nr. 6. VI. aastakäik.

„Eesti Skout“, Organe officielle des Scouts Esthoniens.

E. S. M. I. Suurlaager. Pildike Tallinna võistlusrühma kõõgelist.

Sisu: Kas oleme tõotuse täitjad? ★ Gillwell Park ★ Salga töö süsteem ★ POJAD
KACJUC ★ Veeteel ümber Eesti ★ Teated ★ Kuulutused.

Tellimine 1927 a. aasta pääle avatud!
Maksab aastas 150 mk., poolaastas 75 marka.
Andke tellimine viibimata
ligemale levitajale ehk postiasutusele.

Kas oleme tõotuse täitjad?

Kuningas Nälg.

Millal panin esimest korda tähele, et mu emakese juuks juba hõbedaseks värvuma hakkand ja vanaduse kortsud ta õrnadesse põskedesse sügise fundemärgid ikka selgemaks vajutanud olid?

Peaksin enese üle vihastama, et olen nägematult kasvand, tahtes sellele küsimusele vastuse saada. Nõnda mõteldes jõuan abitumale kahetsusele, et enam põlvpeikune põngerjas ei ole, kes valmis igasugusteks viguriteks, kes aga enda emakeseski nägi elujõulise, tugeva inimese kesk suvist õilmete aega, kellele võõrad karmid sügisese formi hävitustööd, mis nüüd aga tee taloisele rahule valmistama algand.

Agaga nõnda peab olema me maapäälne rännak — Isa taevas on piirand meie päevi, nad kustuvad aastate järele nagu lillekesed, närtsides ja kadudes. Seepärast seesuguse inimsaatus paratamatuse ees seistes, peaksime me poisidki endi ülesannete ja kohustuste kaalutlemisele ja hindamisele omas eas viibimata asuma, kõige päält kinni haarates meile kõige kallimast varandusest, mille kaotamisel sellest alles tõsise puuduse tunneme ja arusaamisele ta võrratumast väärtusest jõuame — emaarmastusest.

Mispärast pean kõnelema emaarmastusest kui seda sõnades teha võimatu. . . Laulik on sügavaid tundmusi paigutand sinna seda kirjeldades, aga see kõik näib mulle veel vähesena selle kõrval, mis säält südamest hoovab, mis enam on kui sõnad, enam kui luule ja meeleolu — kes meist kordki on vaadanud sinna sügavatesse silmadesse, see on nii koduse sära säält vastu helkimas leidnud, et enda hinge sellega ühendada oleks igatsend, igavesti oleks ihkand jääda selle ligidale, kes meile suutnud avada ukse ilusale, armsale ja rahulikule kodule, eemale peletades säält kõik mured ja vaevad, olgugi ise sääljuures sagedasti raskesti kannatades.

Me emake ei oota mingit kohustust meilt, ta tuleb me juure, otsib meid üles, et meid aidata, trööstida, raskustes kinnitada, valu vähendada. Pojad seevastu, kes selle eest hoolt kannavad et emakesele muredest puudus ei tuleks, unustavad ta igapäevastes askeldustes, ega taha üsna sagedasti arugi saada sellest suurest varandusest, mida ema armastusega võitnud on, luues nõnda eneste vastuarmastusest kurva pildi täis hoolimatust ja lugupidamise puudust.

Oleme palju saavutand kui meie siin teissugused pojad tahame olla — need, kes Emapäeval igaüks enda emakese juure tulevad kinnitama uueks selle igavese sideme, mille loonud kustumatu emaarmastus ju ammu. Me ilus kohus on otsekohealt ja avameelselt enda hingelt puistata kõike pakitsevat ja kuulutada nendele ootavatele silmadele kõige suurema ludupidamise, austuse ja arusaamise ta kõige parema pakkumisest.

Vaevalt oleme aga suutnud palju sellega võita kui see sünnib ainult emade päeval üks kord, mida siis jälle unustada võib. Meile, paremad olla püüdjatele poistele olgu seevastu iga kokkupuutumine endi emakesega kõige lugupidavam austus ja tõsine poja vastuarmastus, mis iial meelest ei või kaduda kui endi ees juba hõbedase juukse tähelepaneme, kelle palges kohkudes äratunneme ikka sügavamaid vanaduse vagusid; siis haarames seda kramplikumalt falt ümber kaela, tahtes nagu eneseks teha selle vägeva agaga õrna kõitva emaarmastuse, kartes teda kaotada enneaegu. — Selleks kinnitab meid veel hirm küsida neilt, kes käivad endi muresid vaid ema kalmule

veel kandmas, kes ema austamise päeval külmasse mullasse ta mälestuseks ainult valge lille asetada tohivad, miks pärast nad endi nägudes maad annud rusuvale leinale. Õimame neilt kurbadelt vastuse mis kuulufaks iialgi tagasi pöörova varanduse kaotamisest, ema südame tuksumise igavesti lakkamisest.

Kas ei taha me siis emade aupäevast äratuse saades ema ja poja sidemete lahutamatumaks köitmiseks nüüd omalt poolt kõike teha, mida suudame. Äratundes tõsiselt seda, et emal igapäev on pojapäev, tuleme ainsamal aastal talle pühendatud päeval tfootusega ta juure, lubades seni kui laod tõusevad ja langevad kõrgeks hinnata, kalliks pidada, austada, mälestada ja kõige päält arusaada sellest otsatumast varandusest, mis emaarmastuses meile osaks saand.

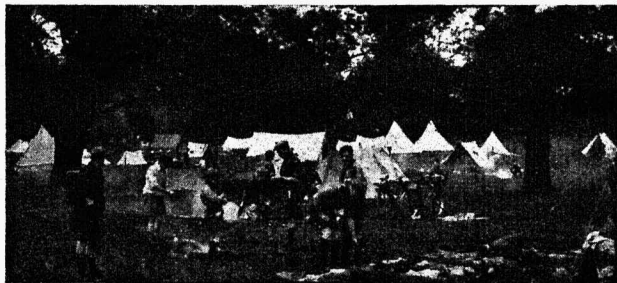
Kas tahame endi tfootuse täita täna, homme ja iga päevgi?

Gillwell Park.

Sk. H. Paalmann.

(Järg).

Meie kursus sai veel erilise au osaliseks: armas Chief — Sir Robert ehk B. - P., nagu maailma skoutide isal üldse palju nimesi — ilmus laagrisse aastase vahe järgi jälle külla. Hüüdsime kallile vanakesele siis võimsa Chief! Chief! Chief! Rah! Rah! Rah! — Temaga olid muidugi ajakirjanikud

Laagriväli põliste puude all.

kaasas ja samal päeval ilmusid lehtedes veel pildid sellest sündmusest. B. P. pidas laagris osavõtjatele torelda kõne, ütles meile, mis skoutlus praegu vajab, ei kiitnud mitte liiga vahepäälset arenemist ja kinnitas täie sõnaga, et veel on tööd ees. Jah, tööd on palju ees. Inglismaad ta ei toonitanudki niipalju, rohkem just rahvusvahelist hääd läbikäimist. Häätatlikkust ja vennalikkud koostääd, esiteke me isamaades ja teiseks, me isamaade vahel!

B. P. sõnad jätsid sügavaima mulje meie hingedesse. Sügavama, kui kogu laagri kestel kuulnud ja selgunud skoutluse tõsised otstarbed ja aluspõhjused.

Lühikese jutuaJamise järgi igauhega ja pärimisega selle riigi skoutluse üle lõppes see kallis külaskäik. Jällenägemiseni Kanderstegi konverentsil!

Sügavamad järelmõtlemlised Chieft sõnade üle jäid muidugi pärast laagrit. Rega pidime ostarbekohaselt kasutama ja seepärast kohe edasi õppima.

Saabusid juba viimased laagripäevad. Ligines raskem katse — salkadevaheline jalutuskäik. Skoudi esimese järgu eksamis seisab nõue 24-tunnise jalutuskäigu pääle. *)

*) Eesti omas puudub see ja on osalt mõeldud teises järgus, kuid peaksime seda tõepoolest kogeenute eeskujul sisse tooma. H. P.

Jalutuskäik algas laagri eelviimase päeva päälõunal. Varustuse ja toidu saime kaasa. Punkt kell 16 anti igale salgale kinnine ümbrik, mille pidime avama teatud kohal, lisaks saime ka kompassi ja maakaardi. Iga salk avas oma kirja ise kohas. Selles väga müstilise tooniga kirjas kästi meil liikuda teatud suunas teatud koha juure ilma teiste salkade tähelepanu äratamata, kuid ise hoolega neid tähelepanna püüdes. Kästi paariviisi edasi minna, meie salk otsustas koguneda määratud kohast veidi kõrval, vee lähedal. Teel ei olnud midagi erilist, siiski üllatasid meid mõnede teiste salkade hoolsused, kes mööda maanteed käisid ja möödasõitvate autode numbreid ülesse märkiesid. Milleks see mõtetus? Tõsi, pidime igaüks valmistama rapordi oma jalutuskäigu üle, märkima ülesse, mida me erilist näinud, milliseid puulehti korjanud, millist lindu kuulnud. Pidime märkima seega vaid erilisi tähelepanekuid, mitte harilikke möödasõitvaid autosid.

Õhtu saabudes jõudsimme jälle kokku. Salga päälük läks kordnikuga ees laagrikohta juhatusel poolt määratud maa-alal vaatama. Meie ootasime seni maanteed ääres ja pidasime silmas möödaminevaid skoute — meie kursante. Nüüd möödusid ka mõned autod, mis isegi meie tähelepanu äratasid — neis istusid meie vahekohtunikud.

Loeng poiste laagriväljal. Tootemid ja lõkkering.

oli maanteede poolt moodustatud kolmnurk, kuhu iga salk oma laagri lõi. Enne saadud juhtnõuride järgi talitades ei tohtinud meie ühtegi kaasaantud toitu valmistamata jätta. Olime siis tulega ettevaatlikud. Varsti lõime ka kaasatoodud jalutuskäigu telgid ülesse ja heitsime puhkama. Läbi õõ vaikuse kõlasid tihti lindude kisad. Raske oli neid eraldada laagrijuhatusel liigete poolt hüütaivatest järealaime kisadest, millega meid teataval määral eksitati. Õõrahu rikkumist ei tulnud siiski ette ja seda ei poolda inglased naljalt. Hommikul ärghates leidsime aga igaüks omas telgis lehekese „With the Camp Chiefs compliments“ („laagrijuhi komplimentidega“). Tema osavuse vastu on raske saada. Nägime teda metsavahi ülikonnas hommikul vara meie lähedal ja hiljem tõendas ta meile ka seda. Oma osavuse kogus mr. J. S. Wilson Indias säälses salaluure teenistuses.

Meie reeglite kohaselt lõppes kella 12-eks päeval n. õ. piiramisreisikord. Hommikul leidsime kaks salka üsna üksikese kõrval laagris. Nad ei olnud julenud tuld ülesse teha! Tõttasime nüüd edasi, sest pidime olema keskpäeval Eppingi linnas ja sinna veel hulk miile. Kell 12 saime teistega kokku linna veeforni juures ja pärisime nüüd huvitusega juhtumusi. Palju-

Salga päälük jõudis tagasi. Tõttasime üle maanteed laagri kohale. Pidime kõike kätärata toimetama, isegi tuli pidi väike olema, muidu oleks see meid ära anud. Ühe paari saatsime teisi laagreid otsima. Ja need kõik asusid kaunis lähedal, sest määratud koht

del olid pooled salga liikmed ära eksinud, meilgi juhtus ühega sarnane õnnetus. Üldiselt oli meeleolu rõõmus.

Veetornist valmistasime veel viskejoonistuse ja hakkasime tagasi liikuma. Teel pidime ka maastikust skitse (viske) võtma.

Laagrisse saabudes anti meile muidugi esmalt puhkust. Ja seda vajasime tõesti. Siis aga raportit kirjutama. Varsti kandis iga salga päalik oma rapordi ühisel nõupidamisel ette. Huvitav oli kuulata kõiki neid paljuid juhtumisi, millede mõningadki hirmu suurte silmade pärast tekkinud.

Nüüd oli ka laagri viimane päev. Viimane ühine laagrituli. Pikem lõkkejutt laagrijuhilt, viimane õhtupalve.

Järgmise päeva hommik kuulub koristamisele. Kõik ehitused ja täiendused laagrikõõgis pidime maha kiskuma. Järgmine kursus astus mõne päeva pärast sisse, et kõike uuesti läbi teha. Ümbruse koristasime piinlikult puhtaks, saadud varustuse viisime tagasi, kõik loeti ja vaadati veel kord üle. Siis lipu allalaskmine — laagri lõpp. Viimased soojad käepigistused armaste vahel võidetud uute sõpradega Gillwellist ning teele jaama poole. Kõiki ühendas Gillwelli armsam laul:

„Back to Gillwell, happy land,
I am going to work my ticket, if I can“

(„Tagasi Gillwelli, rõõmsale maale, tahan töötada oma piletiraha kuni saan“).

Igaüks meist tahab seda kindlasti. Palju oli meid, kes me vaimustatud skoutlisest kasvatussüsteemist, olime kogunud kaugetelt maadelt ühisele teekonnale — Gillwelli.

Kuid lõpulahkumine saabus. Käepigistused laagrijuhile, viimased kõnelused vagunis, kaaskursantide aadressid käes, ning kadusime igaüks omas jaamas maha — ilmalinna Londoni, kus tuffavat harva jälle kohtad.

Skautlusel on tõesti midagi erilist, mis nii tugevasti võib koondada ja kõita noori kui vanu. Ühiselt elasime kõike läbi. Vaid üksikuid väikseid asjaolusi sain paberile mahutada. Suurem osa jäi enesesse, feda on raske sõnades väljendada. Soovin ainult: „töötage omale piletiraha ja sõitke Gillwelli“. (Lõpp).

Gillwell Parki päähoone.

Salga töö süsteem.

R. E. Philipsi järelle tõlkinud skm. J. Tederson.

XI. Salga nõukogu.

Soovitav on salgal oma „nõukogu“, kuhu kuuluvad kõik skoudid päaliku juhatusel. Mõned salgad on selleks harjunud koguma teed jooma järjest iga skoudi juures pühapäeviti päale lõuna. Nii võtab 7. liikmelise salga skout kõiki salga veneti vastu iga 7. nädala tagant. Tee joomise järele asutakse skoudi sääduste lugemisele, kuid vahel võib salga „nõukogu“ koos istuda. Muidugi võib see samase eduga teiselgi juhusel sündida. Samase „nõukogu“ ülesanne seisab selles, et salga päalik enda juhutada olevate mõtetega ja

Peavanema päevakäsk Eesti Skoutide Malevale.

Tallinnas, Emapäeval 1926.

1.

Skoutide tegevuse ilusamaks avalduseks on hääteod. Oma igapäiseid ülesandeid heatahtlikkuse väimusteostades süvendame endis ühistunnet ja vastastikust arusaamist. Täna häätegedega tahame aga üles näidata truud pojaarmastust ja tänutunnet meie eest igal ajal ja igalpool täie armastusega ennastsalgavalt muretsejatele — meie emadele. Skout püüab igapäev oma ema mingi rõõmuga üllatada, ent tänaseks hääteoks koondab ta kõik mõtted ja teod emaarmastusele ja valmistab südamlikuima üllatuse, mis ema hinge sel päeval erilise õnnetunde ja emahkusega täidab.

2.

Meie noorte peres on hulk juhte ja skoute oma agaruse, püüdmise ja hoolega äratanud skoudi vanemate sõprade ja Skoutmasterite Kogu tähelepanu emapäeva puhul. Nende emade rõõmuks ja Eesti skoutluse üldise arengu ergutuseks võin täna järgmisi nööri tegelasi ülendada ja nende töö hinnata:

1. Ülendan skoutmasteriks nooremskoutmasteri August Tari, Nõmme skoutide maleva pääliku, kes nooremskoutmasteritest esimesena oma skoutmasteri tööd kaitsnud.

Skoutmasterite esitus leidis töö rahuldava, kuna selles Eesti skoutluse ja skoudi vaatepunktilt peaaegu kõik seisukohad vastuvõetavalt, läbimõeldult ja tasakaalukalt esitatud.

2. Annetan teenuste märgid

— teenete eest Eesti skoutluse edendamise alal: skoutmaster Elmar Vardja'le ja nooremskoutmasteritele Artur Kasak'ile ja Elmar Peets'u'le — Tartu skoutide malevast.

3. Annetan teenuste diploomi: maleva päälikule nskm. Harry Haamerile — Saaremaa skoutide malevast; malevapäälikule I. järgu skoudile Felix Johannes Buschmann'ile ja I. järgu sk. Alfred Orav'ile — Valga skoutide malevast; I. järgu skout Harald Tults'ile — Tartu skoutide malevast.

4. Eeskujuliku skoudi märgi annetan järgmistele tublidele I. järgu skoutidele: Andrei Klaas'ile ja Aleksander Bobkovsky'le — Saaremaa skoutide malevast; Heinrich Printsman'ile ja Arved Freiberg'ile — Tartu skoutide malevast.

5. Eeskujuliku hundipoja märgi annetan järgmistele agaratele hundipoegadele: Albert Tuhk'ile — Saaremaa skoutide malevast ja Valter Küff'ile, Karl Lipping'ile, Eduard Võsu'le, V. Kumenthal'ile ja Sergei Timofejev'ile — Tartu skoutide malevast.

6. Hooldsusmärgid annetan: Bernhard Koost'ile, Paul Lahe'le, Grigori Aleksandrov'ile ja Paul Noof'ile — Saaremaa skoutide malevast; Franz Krillo'le ja Hermann Puusep'ale — Valga skoutide malevast; Heinrich Raba'le,

soovidega kooskõlas võiks tegutseda ja nendega enda ülesastumistel arvestada. See on äärmiselt tähtis. Salga päälik kuulub aukohtu koosseisu*), et sääl mitte enda arvamisi, vaid esindatava salga arvamisi kaitssta. On väga tähtis et skoutmaster kõigis erialade, võisfluste jne. küsimustes ei sunniks enda isiklikku arvamist salga päälikutele, vaid ennem aukohtu*) kaaluda asja annab. Samuti ei pea salga päälik poistele enda soovpe sundima, vaid igal võimalusel katsuma poisse koguda, neilt nende ar-

*) Meil vastab päälikute kogu. J. T.

Voldemar Priks'ile, Erich Nigole ja August Rätsep'ale — Nõmme skoutide malevast; Karl Kütt'ile, Artur Paabo'le, Voldemar Kuhlberg'ile, Eduard Ever'ile, Gustav Männik'ule, Robert Vaabel'ile, Ernst Nuus'ile, Samuel Eber'ile, Leo Kudrjautsev'ile, Arnold Krass'ile, Nikolai Kurashev'ile ja Johannes Sutt'ile — Tartu skoutide malevast.

3.

Eesti skoudid kuulevad uhkustundega, et ka käesoleval aastal üks skoutidest kõrgeima ligimeseaitamise on korda saatnud — inimese elu uppumissurmast päästnud. Sarnane tegu annab kõigeparemat tunnistust skoutlusest, kui kasvatuse süsteemist, tuues kaaskodanikkude ja skoutide silmade ette ennastsalgava ohvimeelsuse, milleks skoudid alati valmis on. Täis häämeelega annetan uppuga elupäästmise eest II. järgu skout Artur Urm'ile, Tartu skoutide malevast — III. järgu elupäästmise risti rinnal kandmiseks. Sellane skoudikohuse täitmine olgu kogu Eesti skoutide perele eeskujuks.

4.

Skoutluse edenemist ja laienemist Eestis tõendab skoutide malevate arvu

kasvamine, seekord juba kümne pääle.

Registreeriti põhimääruslikult: a) Kuressaare skoudi sõprade seltsi hoole all töötav Saaremaa skoutide maleva; kinnitan ühe aasta pääle selle vanemaks linnapää hra A. Lepik'u ning vanema abiks major R. Teimanni; b) Rakvere spordiseltsi „Kalevi“ juures asuva Rakvere skoutide maleva, mille vanemaks kinnitan ühe aasta pääle V. Sirotkini ja abiks skm. Heinrich Silber'i.

5.

Kinnitan meie skoutide häälekandja „Eesti Skoudi“ ärijuhiks nooremskout-master Artur Grönberg'i.

Tuletan ühtlasi kõigile skoutidele meele nende osa ajakirja vastu ja loodan kindlasti skoudi sõprade seltside vastutulekut sel alal vaesematele skoutidele. Ühisel jõupingutusel peame niikaugale saama, et ajakirja tellijate arv vähemalt poolele meie skoutide arvust jõuab ja just selleks ootan mina skoudi sõprade seltsidelt nende ülesande — Eesti skoutluse toetamise — täitmist, mis lõpulikult kindlustaks ajakirja hääkäekäigu ja järjekindla ilmumise.

Peavanem: **H. Kann.**

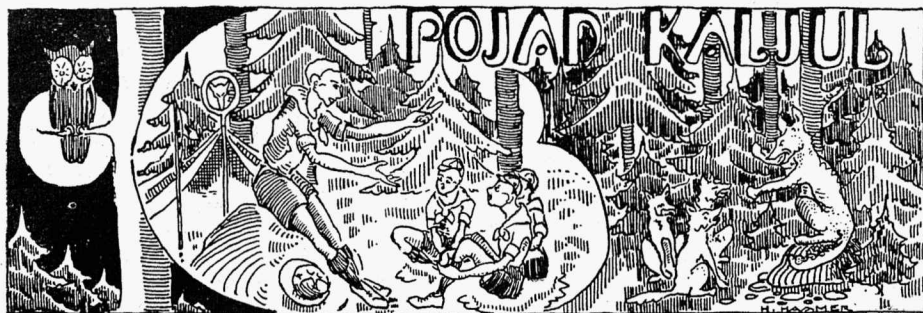
Peastaabi ülem: **J. Hünerson.**

vamist teada saades, millist ala ehk missugust võistlust soovitakse. Sarnane koostöö peaks andma kõige paremaid tagajärgi.

Ei saa kujutada „Salga nõukogu“ tegevuse piire. Kavatses salk üht ühist häätegu, tuleb ka see nõukogus kaaluda.

Jooksivad küsimused: uute algajate vastuvõtt, salga laagrite korraldamine, naabersalkade külastamine, kõik teisedki küsimused peavad siin käsitust leidma. Mõni kord võib salk jääda koguni isearvamisele, ise säädusi omaks jätta, enda ajakirja välja anda jne. Põhja Wales'is väikeses külakese on skoutide üksiksalk, kes omab ülihää kuulsuse. See on 4—5 aastase järjekindla töö tagajärg. Kuid peame meeles pidama, et iga salk meilgi on üksus, iseseisev, vabatahtlik poiste koondus, kes püüab täita oma kohustust Jumala vastu, kogu jõust aidata inimesi, meeles pidada skoudi säädusi. Iga skout teab seda, kuigi ei suuda alati aidata teist, teinekord teadeski kuidas aidata. Selleks, et skouti teha alati aitamis võimuliseks, tulebki salkadel pühendada niivõrd palju aega enda liigete tehnilistes oskutes arendamisele.

(Järgneb).

On nüüd juba rohkesti hundipoegi Eestis. On palju väikesi välejalgseid ja punapõskseid hundusid rannaäärseil ja metsaveerseil mail. Ning igal ühel neist on kaks teravat silma, kaks tundelikku kõrva, rõõmus meel, valged küünealused ning puhas süda.

Need hundud on viksid poisid, kes rändavad metsades, vilistavad puisteel, mängivad peitu puukuuris ning sõidaksid kas või aeroplaaniga, kui see oleks aga kuidagi kergemini läbiviidav. Aga kui sõjamäng seda nõuab, ollakse järsku jälle tasane kui koi ning õpitakse nagu tubli öökull tarkusi, mis hundule tarvilikud.

Aga nüüd, pojad, hoidke kõrvad püsti! Pidage meeles pojad, siia uuele karja kaljule, siia mahuvad

kõik Eesti hundud: pesavana, kelle käsivars erieksamite märkidega üle külvatud nagu tähistaevas; edasipüüdlik hundu, kes südame põhjas oma habeme ning hapumagusate kompvekkide nimel töötab selles pesavanale varsti järele jõuda; noor pisihundu, kes alles esimest päeva karjas, kelle kasukas alles pehme nagu värvupojukesel, kes häätetugedest juba kohe vaimustusse sattund ning kõik oma võileivad pikakarvalisele märja ninaga Murile sööda. Kalju ümber soovivad kõik pojad üksteist näha kuulamas palju lugusid elutarkusest ja suurest kavalusest seda omandamas. Olgem siis tubli ühine kari ning kuulgem, mis meile pajatatakse!

Därske Jälg.

Kollase Uhuu kirjad poegadele.

Uhuu, pojad näljased ja otsijad, mind lasti kaljule, (no ega ma siit lobisemata jälle ei kao — Küsige endi hundi käest mis loom see Uhuu niisugune on, ma enesest pikeemat kirjeldust jagama ei hakka, küll aga seda teie tahtmisel oma sispiku põlve aastatest lugusi puhuma kukun, mis mulle meele jäänd ja mis teilegi vahest hääks õpetuseks ja hoiatuseks võiksid olla.

Mäletan veel selgesti, see oli ühel laupäeval enne lõunal ja aasta aegade järele küll kevadel, mu

mamma, o kui te seda hääd inimest tunneksite, no aga teil endil on omadki emakesed, kes teid ja keda teie armastate vastastikku, no jah minu oma sõtkus köögis parajasti saia tainast kui ma täis rõõmuhõiskamist ja kõige suurema iseteadvusega käsi ülepea vuhtides kõöki ta juure tormasin ja nagu uni pääle käisin: „tule ja vaata, tule vaata ometi“ mida, seda üsna targu aga ütlemata jätsin. „Ah, sa tüütu vaim!“ oli nüüdki ta vastus, mis seda etteheitvam, et see täna juba kolmasteistkümnnes kord oli, mil teda enda lollusile kaasaelama kutsusin, mil-

lede üle ta igakord korralikult vihas-tama pidi. Nüüd ei jätnud ta sel-legi kõva mangumise päale enda toimetust katkestades, päalekäimise põhjusi järele vaatama tulemast. Seekordne „leidus“ pidi mu õnne-tuseks saatuslikuks saama, mis tuju rõõvis tervel ilusal päeval muud targemat ette võtta, kui lauda pääl selili heinte sees pöörata ja kurbi mõtteid mõlgutada —

Mu vanem vend oli suure halust välja lõigatud laeva värvimise lõpetanud ja värvipoti ilusa veripunase värviga kuuri lävele unustand, nõnda et mulgi maalikunsti täiendamise alal väga laialdased võimalused avanesid. Esmalt potserdasin ja vööpasin niisama puupakke ja laaste punaseks, aga siis tuln korraga „suurepärasele“ mõttele. Tädi Klara, seesama väga helde inimene, näpits prillidega ja soolatüükaga vasakul kulumul, oli mulle sünnipäevaks haruldaselt heledad sinised siidi püksikesed kinkind. Neid nüüd kapist tähelepanematult välja tuua, et nende kallal, mu arvates ilu sihis, väikest operatsiooni ette võtta, ei olnd raske asi; ja kahe jämeda naelaga tagusin nad sirgeks kuuri seina külge, siis laia laastuga värvi potti kastes potserdasin enne ühele harule ja siis teisele kohutavad inimesõojate verised näolapid.

Jah, nüüd saan aru, et nad ilma kohutavate nägudetagi üsna uhked kanda oleksid olnd — aga siis pidi seda veel mu armas emakene mulle selgeks tegema.

Ta tuli kiirel sammul kuuri poole, aga eemalt juba aimas ta midagi ootamatut, sest ta nägu ei kuulutand midagi hääd. Mikspärast sadas see äikse pilv just minu kaela, sellest saan ka alles praegu aru, andes enda emakesele sääl täielise õiguse.

Ta sadas mu kaela aga mitte kosutava vihma vaid paksu tainase kõrvakiilu näol, kummagi punaseks

võõbatud metsalise portree eest üks, teine teisele mu kiitust ja ülistamist ootavaile põsile — Mängisin siis ka kohe müristamise osa ja pistsin kõigest kõrist huluma, aga palavad pisarad põselt kuivatas ometi emakene, olgugi, et ta püksid suure ahastusega mu vigurite pärast säält koristast ja mind mõneks ajaks laudapäale oma tegude üle järele mõtlema saatis.

Jääb ainult juure lisada, et laupäevaks mu igatsus leiduste järele tõesti kadus, aga pühapäevastest ja järgnevaist edaspidi —

Zuulu telegramm.

Lõuna-Aafrikas elavatel Zuulu kaffritel on kombeks teretamise juures ninasid hõõruda. Kuigi seda meie juures ainult koerad osaliselt harrastavad, on see Zuuludel niisamasugune viisakusavaldus, kui meil pääkätte kergitamine. Zuuludel puudub telegraaf oma vinguvate traatide ja postirägastikuga, seepärast on neil telegrammide saatmine sarnasel viisil, nagu meie seda teeme, võimatu. Mäng „Zuulu telegramm“ õpetab kuidas seda teisel teel teha.

2 hundude pesa seatagu kahte ritta, nägudega vastamisi, umbes 3 sammul mõlema rea vahet. Need on zuulud. Pesavanad astuvad reast välja, sest nemad on zuulude päälilid. Mõlemad päälilid tahavad saada oma zuulude kaudu tervitustelegrammi oma sõbrale.

Telegrammiks on väga kohane tikukarbi välimine osa. Mõlemad päälilid kirjutavad oma tikukarbile õige lühikese telegrammi sisu. Siis astuvad mõlemad päälilid oma zuulude juure ning asetavad tikukarbi rea esimese zuulu ninale. Märguande järele peab rea esimene zuulu telegrammi katsuma teise zuulu ninale asetada, see jälle kolmandale ja nõnda edasi kuni rea lõpuni. Edasiandmise juures on keelatud käte abil tarvitada, kõik peab sündima ainult ninade abil. Ainult telegrammi mahakukkumise korral asetab see kelle ninalt ta kukkus, käte abiga telegrammi maas püstseisakusse, üles tõsta võib aga ainult nina abil. Kumb rida telegrammi kiiremini edasi annab, on võitnud. Vahekohtunikku-deks on pesapäälilid.

Veeteel ümber Eesti.

H. Tults.

Järg (v. E. Sk. nr. 4/5.)

Ikka veel püsivad vaatepiiril Kunda suitsevad korstnad ja praegu ladudena tarvitataivate potentahjude tõmpkoonused, kui kerkib ees Åseri, millest aga pikema peatuseta edasi sõidame. Maandume Pirtses joogivee muretsemiseks. Kristallselge merevesi äratab jänu, kuid juua katsudes paneb lækastama. Piibunosu pidavat kohe hambusse panema, siis võivat mereveft juua — seletab randlane.

Raske oleks lainteparju leida selle kalgi, paiguti merde sõõstuva, paeseina varjul. Liig äkki, liig valjult näib pankrannik igavesti liikuvat ja igavesti tardunud elementi — veft ja maad — piiritelevat. Hoolimatust elao-olevuste vastu näib kehastavat see õudne paesein, roosatavate pilverüngeste tagaseinal. Kuid selles Viru pankranniku kalkuses seisab ta majesteetlik ilu.

Kiiresti kannab vallatlev õhtutuul meid Sakani. Ööbime kitsal, merest paarisammu kaugusel liivaribal kividenajal püstifatud telgis, eest üles paerinnakule pääsemine on võimatu.

Hoogline maatuul mängib paadiga nagu kass hiirega. Paeseina varjul tekinud tuulekeeris haarab purjed kord ühelt, kord teiselt poolt.

Ontikas ja Valastes õrnetab paljas pankranna kalu juba lehtpuune merepalistus. Siin sääl varisenud paeseinal jalgras tsik-tsak, all kalurimaja, võrkude vabed ja kõrendad. Tõuseme Vaslate kivitrepidil üles pangale.

Alles siit võib pankranniku kõrguse majesteetlikkust imetleda. Suured kalapaadid otse jalge all paistavad mängulaevadena, võrkude kallal askeldavad inimesed — sipelgatena. Kauguse tüündunud uduvines ühineb taeva-laotus virvendava taeva poole küünitava merega. Pangalt, mida looklev tee ääretab, siirdub alla terastross, mille abil kalurid plokiga kalasaaki üles hiivavad. Vihisedes fuiskavad tuulehood alla sügavikku ja raputavad merepinnale virvekeeriselisi tuulepesasid.

Purje soote otsapidi käes hoides, et häda korral tuult purjudest välja lasta, liugleme pikki randa. Kord kaldub puri veft lohistama, kord loterdab jõuetult tuulepesas.

Rand lauskneb ja madaldub Pühajõe orus. Müürina piistub roheldavalt künkalt kuusemets, mille taga idamaa stiiline Oru loss valendab. Niriseva ojana suubub Pühajõgi luidete vahel merre. Kõdunev lossihoone — hallil rohelisest piiluval paeseinal. Vaikiv kivi mäletab veel aegu, mil loss helkis valgusemeres ja sumedail suveõil terassidel külalised jalutlesid. Nüüd jäänud vaid legendid rikkast Jelissejevist ja ta lossist.

Peame leppima ainult vaaadete efekujufustega, mis avaneksid lossi rõdudelt sinisele merele ja puuladvalisele Pühajõe orunõvale, mille roheline süli saladuslikku hiiepühadust näib õhkuvat. Läbi metsiku pargi, mõõda mäest laskuvat tsik-tsakitavat jalgteed, mille äärel massiivsed, tihti müüri-rõngasse suletud kivipingid, ruttame tagasi mereranda.

Silmapiir näib vihma hauuvat. Ja et tuul ka juba raugenud, sõõstume õõbimiseks siiasamma rannakumerusse. Lilla põuasomp horitsondil taandub päikese loojenedes halliks vihmapiibeiks. Öösel äratab meid kõuemürin. Näib nagu voolaks ojana vihmaveft telgile. Välgusähvatustel läigatab asemele fükkiiv veeloik. Poolune teadovusetuses pöõrame vaevall tähele-

panu telki roosatavale tulekahju kumale. Hommikul formijäljed igalpool. Meripoe paisatud kaugele kuivale. Õnneks kinnitasime ta enne uinumist suure kivi külge. Tekk ja takelasa kaetud veest nõretava lāmuga. Väik lõõnud reijesse (rehesse), teatab rannas luusiv vanamees, sellest see õsine tulekahju kuma. Sogased lained veerevad tormist väsinult randa.

Ees kerkib Vene ranna hiigla poolkaar. Panksein madaldub ja kaob murusamefisse, kuid murrab end tihtiigi veel päevavalgele. Kaugel punsufavad Vaivara mäed omi latve faevasinasse. Mõõdume Tursamäest, Sillamäest, Mereküläst. Viimset pilku Udrias paljastuvalle pangale heites liugleme edasi Narva-Jõesuu korstfende sihis. Katsume suplejatest kubisevat randa nii ligidalt, kui murdlained seda lubavad, riivata.

Kolm nädalat mere taltsas kaisus, igapäev avasõõrmil hingates ta hingeõhku. Ja nüüd järsk lahkumine — rinnus nagu murduks, katkeks midagi. Jäävad püsima ainult vaid tuhmumata mälestusepärlid. Ei unune meresosina vestlused, ei laine helisevad muinasjutud. Kere värisedes peatab Meripoe hetkeks nagu jumalaga jätkuks jõesuu valgeharjalistel murdlainetel; ja siirdub siis Narvajõe vaiksele veele.

Omislasjus.

Meie ajakiri hakkab aastakäigu lõpule ähenema, olles sunnitud suuri raskusi vahepeäl läbitөгema. Käesolev number Imub Emapäeva n-rina hiljaksjäämisega, kuna majanduslise olukorra lahendamise varemast ilmutist ei võimaldanud. Käesolevale järgneb veel üks kaksiknr. Jõulurina, millega ajakiri enda käesoleva aastakäigu lõpetab.

Uuel aastal on ajakirjale soodsamaid väljavaateid oodata, kuna skoudi sõprade organisatsioonid — on uskuda — ajakirja majanduslise külje enda hooldamisele võtavad, sellega kindla arvu lähimüüki kindlustades. Sarnases olukorras avaneb „Eesti Skoudil“ võimalus lugejaskonna huvis palju suuremal määral rahuldada, ilmudes kindlateks tähtpäevadeks, selle tõttu ka sisuliselt kindlat ilmet võides omandada. Täpsemaid andmeid uue aastakäigu kohta suudetakse arvatavasti anda järgnevas nris, kuna selleks ajaks ajakirja uus ärijuht nskm. A. Grönberg vastavate ettepanekutega väljaandjale — Päästaabile — esineb.

Ajakirja toimetuse koosseisus senikaua elulisemat muudatust pole olnud, vaid nskm. A. Grönberg on tulnud H. Lehepuu asemele, võttes enda kätte hundipoegluse osakonna toimetamise, mis mõnda aega vaba seisnud, nüüd aga järjekindlalt igas nris ilmuma hakkab.

Levitajad peaksid enda arved kiiremas korras õigendama, vastavalt põhikirjas ettenähtud. Uue levitamiskava järele on uuel aastal oodata siin suuri muutusi, mille tõttu kõik arved lõpulikul käesoleva aasta lõpul, ja hiljemalt uue aasta algul tulevad lõpetada. Talitus.

Kõiki, kes ajakirja saavad, kuid pühadeks aadressi muudavad, palutakse pühadeaegne aadress talitusele teatada juhuks, kui ajakiri koolitõõ vahepeäl peaks ilmuma. Talitus.

Akadeemiline Skoutide Selts arutas enda korralisel sügiskoosolekul edaspidist tegevust, kuna peeti võimalikuks mõnede töökavade muutmist. Koosolekul valiti komisioon kes kaaluks läbi võimalused ja töötaks välja töökavad rühma ja maleva päälikut, ka salga päälikute kiiremaks arendamiseks, samuti skoudi sõprade skoutlusega tutvustamiseks. Seda kavatatakse uuel aastal teostama hakata, kohapääl lektoreid saates. Loodevastasti annab ka see ala tagajärgi, kuna eelmisedki ASS-i ettevõtted enam-vähem korda on läinud. Tähtsamana tegevusalana olnud raamatute toimetamist otsustati võimalust mõõda jätkata, esijoones Baden-Powell

„Aids to Scoutmastership“ ingliskeelest tõlkides, kuna see juhtidele kasulikum käsiraamat ja päälegi selle kirjastamiseks väljavaateid olemas. Viimasega tuleb ka arvestada, kuna ASS-il kolm käsiraamatut käsikirjas valmis, ent kirjastaja puudusel peavad vananema.

ASS-i poolt korraldatud „Eeskujuliku rühma“ võistlust otsustati ligemas tulevikus jätkata, ennem aga mõningaid muutusi, nagu tegevusaasta sügisest sügiseni, tagajärgede hindamine kohapääl, seega hulk kirjalikke äräjättes, läbivaates. Senini sissetulnud võistlusmaterjalide läbivaatamist otsustati eriti kiirustada.

ESM Päästaabi koosolek peeti Tallinas 25. nov. k. a. Päevakorras oli ajakirja Eesti Skoudi küsimus, Skoutmasterite kogu kokukord ja ülendamine. „Eesti Skoudi“ ilmumises takistasid ainelised olud alati järjekindlust. Halbast olukorrast ülesäämiseks soovivad Peavanem lihtsalt kaudset sundust tarvitada, mis üksmeelset nõusolekut leiab. Soovitatakse ajakirja levitamine skoudi sõprade seltside ülesandeks teha, kusjuures sõprade selts „Eesti Skouti“ vähemalt poolele oma skoutide aruast vastavas hulgas saaks ja levitama oleks kohustatud. Levitamise viis jääb s.s.-ide eneste hoolde. Endiselt lei-neks ajakiri edasi, sääl kus s.s.-id puuduvad. Skoutmasterite Kogu kokukorra kinnitamine lükati järgmiseks koosolekuks.

Skoutmasterite Kogu pidas enda korralise sügis koosoleku alles novembri kuus, kuna vastavaid materjale ennem läbivaatamiseks ei esitatud. Asjaajamise koosolekul anti aru aasta tegevusest, valiti juhatus uueks tegevusaastaks: skm. J. Tederson (juhataja), skm. E. Vårdja (kirjatoim.) ja skm. H. Paalman (laekahoidja), edasi võeti vastu uus kokukord, mis mõningaid muudatusi seesmises korras ette näeb. Nii on skoutmasteritele võimalus antud erakordsetel juhusel tegevusest ajutiselt eemale jääda — erusse minna, mille juures nad Sõprade Seltsi liikmeks peavad edasi jääma. Ka on fikseeritud juhuseid millal nskm-id ja skm-id lahti registreerimisele kuuluvad. Et kontrollida tegutsemist, selleks peavad kõik kogu liikmed iga aasta sügisel esitama kirjaliku ülevaate enda skoutilisest tööst. Läbirääkimisi peeti ka ajakirja „Eesti Skoudi“ kohta, milliste tagajärjed soovivaaldusena ESM. Päästaabis esitati.

Asjaajamise koosoleku lõppedes kaitses nskm. A. Tari (Nõmme malevast) oma skoutmasteri tööd päälkirja all „Mõtteid skoutluse minevikust ja tulevikust Eestis.“ Vastav esitus „leidis töö rahuldava kuna selles läbimõeldud ja peaaegu kõik vastu-

võetavad seisukohad põhjendatult ning tasakaalukalt esitatud, Eesti skoutluse ja skoudi seisukohalt õieti käsitatuna.“ Sarnase resolutsiooni põhjal tunnistas Skm. Kogu erakoosolek nõude täidetuks ja esitas nskm. A. Tari skoutmasteriks ülendamiseks. Seega oleks A. Tari esimene skoutmaster, kes põhimääruslikus korras ilma ühegi erandi tegemata endale skoutmasteri nime teeninud, milline kord nüüd kindlalt jätkub.

Erakoosolek harutas pääle eelpool nimetatud veel aumärkide annetusi, mis vastavalt Päästaabile esitatud. Ka määrati kindlaks mõne nskm.-i töökaitimine.

Partio nr. 10., Soome Partioliiitto häälekannda, toob kirjelduse meie Suurlaagrist, ligi 4 lehekülge ühes klišeedega. Kirjelduses käsitab „Korpi Karhu“ meie laagri üksikosasi — laagrivälju, kirjeldab sündmusi ja laagrist osavõtjaid, tuues mõnedki kiitvad otsused. Kurdad vahejuhtumist Riigikogu esimehega, kus juttu ajades — Eesti keeles — tema tunnistanud et nad laagrielust „tüdinunud“ ning hiljem teada saades sõna tähendust — küllastama — seletamas käinud eksitust, ent seekord saksa keeles.

Tunnistab, et nad palju kogemusi meilt õppinud ja lõpetab: „Õppisime kõrgelt hindama hõimuvellesid, neist raske südamega lahkudes. Millal kutsume neid vastaskülaskäigule meie Suurlaagrisse?“

Kõik loevad Eesti Skouti.

„Eesti Skout“

avaldab artik-
leid skoutluse
põhimõtete
vallast

„Eesti Skout“

toob kirjeldusi
kõikidelt skout-
luse alaosadelt
sise- ja välja-
maalt

„Eesti Skout“

ilmub 1926 a.
kestel 10 num-
brit, vähemalt
160 lehekülge

„Eesti Skoudi“

tellimisi võta-
vad vastu kõik
postiasutused
ja omad levita-
jad skoutrüh-
mades

Skoutline ajakiri

„Eesti Skout“

annab igale
kolme tellimise
vastuvõtmise
eest ühe aasta-
käigu hinnata

EESTI SKOUT

„Eesti Skout“

maksab aastaks
150, poolaastaks
75 marka, üksik-
nummer 20 mk.

Eesti Skoutide
Maleva Häälkandja

„Eesti Skout“

on kaunistatud
ülesvõtetega,
joonistustega,
karrikatuuridega,
diagrammidega

„Eesti Skout“

toob oma veer-
gudel huvitavaid
jutte skoutide
elust ja tegevus-
est

„Eesti Skout“

1924 ja 1925
aastakäigud ter-
vena saadaval
hinnaga 80 ja
120 marka

„Eesti Skoudi“

üksiknumbrid
müügil suure-
mates raamatu-
kauplustes ja
levitajatel skout-
rühmades